

друженъ отъ дѣда Никола. Всички наставаха и се ржкуваха съ апостола. Докато трая това, дѣдо Никола съ бащинска усмивка огледа дружинката.

Събранието не продължи дълго. Следъ съобщенията за комитетски-тъ работи по други мѣста, Левски каза нѣколко думи за задачите на шипчани и подкани всички да се разотидатъ. За лице предъ хората, решиха да се играе „Геновева“. На излизане Левски повика Павла, да се водятъ заедно. Нали сж съседни съ дѣда Никола? Изъ пжтя бѣ уговорено, още сжщата нощъ Павли да даде двата си коня, та синъ му Дечко да отведе Левски до Соколския манастиръ.

Бѣше вече следъ полунощъ, когато Павли изведе конетѣ предъ дѣдови Николови. Дечко подрипваше около животните, пристѣгаше, оправяше и овѣрзваше мекото килимче, послано на самаря, на който Левски щѣше да язди. Но какво бѣ учудването на Павла, когато предъ тѣхъ се яви дѣдо Никола съ млада девойка, празнично облѣчена.

— Хайде, поемайте и съ здраве, ржкува се дѣдо Никола съ девойката.

— Аче, дѣдо Никола, нали момчето такова . . . да пжтува? — озадаченъ запита Павли.

— Момчето, момчето! — сопна се старецътъ. — А тая девойка да я оставимъ ли да я потурчатъ?

Павли не отвърна. Той се замисли малко и отсѣче:

— Не оставямъ азъ момичето само съ Дечка. Дечко е дете. Всичко се срѣща по пжтя. Ще ида и азъ!

Момичето се понаведе съ ржка на уста.

Пжтниците потеглиха.

На разсъмване, като поеа надолу отъ Копачитѣ, девойката отпустна гласъ и запѣ тжжна народна пѣсенъ. Павли се вгледа въ момичето. Едва сега се сѣти той, че не придружава девойка, която бѣга да я не потурчатъ, а води самия Левски. Безъ да издаде своето откритие, той подвижна на конетѣ и като праметна товарницата презъ рамо, заприглася тихо на пѣсенъта.

Никола Загоровъ.

ЦЪВТИ, РОДЕНЪ КРАЙ!

Цъвти, цъвти, ти, роденъ край,
сега е месецъ май! . . .
Сега трудътъ звѣни и пѣе,
по нивитѣ зърното зрѣе,
та жътвата да дойде пакъ
за работливия селякъ.

Цъвти, цъвти, ти, роденъ край,
сега е месецъ май! . . .
Съсъ пѣсни, съ радости измина
за насъ учебната година,
въ училищната стая пакъ
ще дойдемъ презъ септември чакъ.

И. Стубелъ.